

BDM *nyt*

Nr. 3 • 2025 • ÅRGANG 181

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION

Tema: Ærligheds- teologi

side 6-13

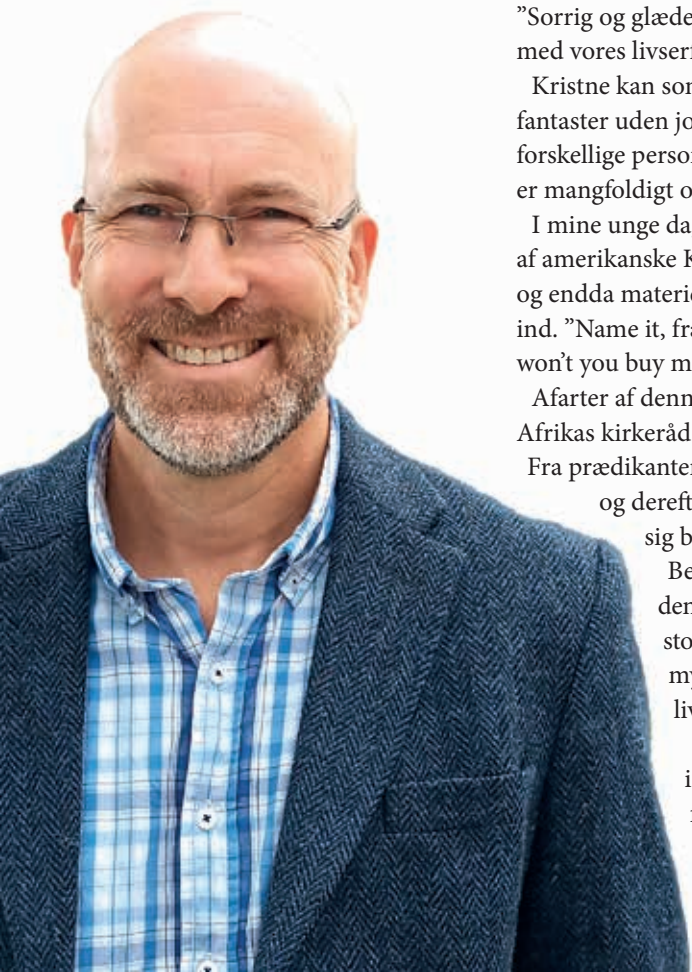
Mød elever og
rektor på Mlimani
Theological College
i Sumbawanga,
Tanzania.

side 8-9

Tekst

Arngeir Langås,
generalsekretær

Fra ’herlighedsteologi’ til ’ærlighedsteologi’

”Sorrig og glæde, de vandre til hobe”, skriver Kingo i en tidløs salme. Den stemmer med vores livserfaringer: Der er sol, og der er regn; nogle gange endda samtidigt.

Kristne kan sommetider betragtes som alvorlige hængehoveder, sommetider som fantaster uden jordforbindelse, sommetider som knastørre bureaukrater. Der er forskellige personligheder, forskellige livsfaser, forskellige vægtlægninger. Menneskelivet er mangfoldigt og kirkerne ligeså.

I mine unge dage kom der trosforkyndere til byen, eller ”herlighedsteologer.” Inspireret af amerikanske Kenneth Hagin var budskabet, at kristne allerede var blevet alle åndelige og endda materielle goder givet. Så det var blot at bekende det, realisere det og ”cashe” ind. ”Name it, frame it, and claim it!” Folkesanger Janis Joplin sang for sjov: ”Oh Lord, won’t you buy me a Mercedes Benz”.

Afarter af denne teologi har gode kår i mange afrikanske lande. I sådan en grad, at Afrikas kirkeråd (AACC) samler kirkeledere for at tale om disse ”vildledende teologier.”

Fra prædikanter, der lover guld og grønne skove, hvis man blot giver nok i kollektbøssen, og derefter bruger fattige menighedsmedlemmers penge – givet i tro – til at købe sig biler og endda flyvemaskiner. Eksemplerne er mange.

Begrebet ”ærlighedsteologi” har jeg fra Jens Petter Jørgensen, grundlægger af den karismatiske (lutherske) Oase-bevægelse i Norge. Efter at have set Gud gøre store ting, oplevede han udbrændthed og ”sjælens mørke nat”, som den kristne mystiker Johannes af Korset skriver om. I stedet for at skamme sig over denne livserfaring, delte han den til stor berigelse for de mange, der så op til ham.

Som kristne oplever vi dyb glæde over livet og over frelsen i Jesus. Men i perioder kan vi, som alle andre mennesker, opleve fortvivelse, sorg, forvirring, sygdom og andet, der hører livet til. Det burde ikke komme som en overraskelse. Vores tro kan rumme både smerte og død. Jesus, som vi følger, var igennem lidelse og død. Han er med os i alt, hvad vi oplever i livet. Fordi han lever. Derfor er vi frie til at være ærlige om det, vi tænker og oplever.

Lokale kræfter løfter sundheden i DR Congo

Lokalbefolkningen oplæres i sundhed og indgår i dialog med myndighederne om rent vand og bedre sundhed i deres landsbyer.

I 12 landsbyer langs Tanganyikasøen i DR Congo er den lokale befolkning i gang med at løfte sundhedstilstanden. Siden oktober 2024 har et trærigt sundhedsprojekt arbejdet målrettet med at opbygge viden i lokalsamfundene – i tæt samarbejde med sundhedsmyndigheder og landsbyledere.

I hver af disse landsbyer er der oprettet komitéer for både sundhed, vand og skole. Disse komitéer består af frivillige kvinder og mænd, som bliver oplært i god hygiejne, sygdomsforebyggelse og brug af rent drikkevand. Undervisningen gør dem i stand til selv at planlægge hvordan de deler denne viden gennem fx husbesøg, fællesmøder og lokale kampagner.

For tiden planlægger projektteamet en række dialogmøder hvor landsbyernes folk mødes med de lokale sundhedsmyndigheder. Her skal indbyg-

gerne selv vurdere kvaliteten af de sundhedsydelse, de har adgang til, og derefter deltage i en dialog med myndighederne for sammen at lægge planer for, hvordan sundheden i de enkelte områder kan styrkes.

- For mange er det første gang, de oplever reel indflydelse på beslutninger, der påvirker deres helbred og hverdag, fortæller formanden for Brødrekirken i Østcongo, Jacques Bya’unda, der også er med i projektets styregruppe.

Ved hans tilsynsbesøg har han oplevet at det skaber en mærkbar forandring for lokalsamfundene langs Tanganyikasøen:

- Det vækker håb, fremmer konkrete forbedringer af miljø og sundhed og styrker et dynamisk, bæredygtigt engagement blandt lokalbefolkningen.

Projektet er støttet af Civilsamfundet i Udvikling (CISU) med 4 millioner kroner over tre år.

Tekst
Janna Rabjerg Barrit,
Fundraising &
projektmedarbejder

En lokal sundhedskomité modtager undervisning i sundhed og hygiejne.

Formanden for Brødrekirken i Østcongo, Jacques Bya’unda, og projektmedarbejder, Charles Birindwa, på projektbåden i gang med at overdrage projektudstyret til projektteamet i Kalemie ved Tanganyika.

BDMnyt udgives af
Brødremenighedens Danske Mission

REDAKTION
Arngeir Langås, ansv. red.,
tlf. 3529 4820
Svend Løbner, redaktør,
tlf. 2870 7703
Janna Rabjerg Barrit, Signe Kruse
og Knud Elmo Knudsen

OPLAG
2.200
Udkommer:
Feb. • maj • sept. • dec.
ISSN 0901 • 330X

TRYK
Øko-Tryk, Skjern

LAYOUT
Helle Høeg

Brødremenighedens Danske Mission
Nørregade 14,
6070 Christiansfeld
tlf. 3529 4820
Hjemmeside: www.bdm-dk.dk
E-mail: bdm@bdm-dk.dk

Gaver kan indbetales på:
MobilePay 36945
Bank 0994 – 4672131928
Giro 4006666

Formand
Jørgen Bøytler
tlf. 7456 1420

Generalsekretær
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

Fundraising- og projektmedarbejder
Janna Rabjerg Barrit
tlf. 3529 4820

Forretningsudvikler for
Adventsstjerner (50%)
Marie Louise Rahbek Christiansen
tlf. 3529 4820

Administrations- og økonomichef
Lars Møllerup-Degn
tlf. 3529 4820

Ungdomssekretærer (20%)
Signe Kruse
tlf. 4217 5149

Celia Skjerning
tlf. 2022 5476

FORSIDEFOTO
Sarah Mwimanzu læser på evangelistkurs på Mlimani Theological College i Sumbawanga, Tanzania. Mød hende og andre elever og rektor side 8-9. Foto: Svend Løbner

Hospital udvidet med fitnesscenter i Sikonge

Der er ”vokset” et fitnesscenter frem ud af fysioterapiafdelingen på hospitalet i Sikonge, fortæller missionær Mia Toldam Korsgård.

- Hospitalet ansatte for nogle år siden en fysioterapeut, der viste sig at være en ualmindelig initiativrig og arbejdsom

ung mand. Han fik hjælp fra BDMs unge, der samlede penge ind til udstyr i starten. I løbet af det sidste halve år er der så vokset et fitnesscenter ud af afdelingen. Nogle af de unge ansatte på hospitalet startede et træningshold om aftenen. Det voksede, og vi åbnede for

medlemskab.

- Det giver rigtig god mening, da motion jo forebygger sundhedsproblemer og i mange tilfælde er en god ekstra ”medicin” i et behandlingsforløb.

På kirkens workshop i Sikonge er det ikke musikken fra fitnessholdene, man kan høre, men den store sav og slibemasinerne. Missionær Michael Toldam Korsgård fortæller, at det har været et exceptionelt travlt forår:

- Vi kører på fuld blus til langt ud på aftenen, fordi vi har fået en stor ordre på døre og dørkarme til et stort regeringsprojekt.

- Jeg glæder mig over hver eneste tømrer, som jeg kan kalde på arbejde, så han kan brødføde sin familie. Men jeg glæder mig endnu mere over, at det giver plads til flere tømrerlærlinge. For vi har lærlinge, der sender søskende i skole for deres løn.

Børnehjem i DR Congo: Glem os ikke!

Børnehjemmet Knudsen House i Kakuzi gennemgik nogle kaotiske perioder fra februar til maj, hvor egnen rundt om Uvira i DR Congo var præget af krigslignende tilstande på grund af oprørstyrkens indtrængen i regionen. Det medførte et betydelig tab af materielle ting og var ødelæggende for børnenes dagligdag, da de i hast måtte evakueres og indkvarteres i Uvira.

Det fortæller børnehjemmets leder Abangwa Modeste.

- Hårdest gik det ud over inventaret i børnenes huse: møbler, madrasser, fødevarer og husgeråd, der enten blev smadret eller stjålet. Det samme skete for medicindepotet både på hjemmet og

nede på den tilknyttede klinik, hvilket vanskeliggjorde behandling af børnene under sygdom, fortæller han.

Børnene er nu flyttet tilbage til Kakuzi, men...

- De lider stadig under eftervirkningerne af disse overgreb, da vi endnu ikke har været i stand til at reetablere den tidligere standard. Derfor beder vi jer om ikke at glemme os, selv om det kaos, vi befandt os i, er stilnet af siger Modeste og tilføjer:

- Det er os meget magtpåliggende at børnene igen oplever fred og tryghed i hverdagen, så de kan dygtiggøre sig og blive gode eksempler for dem de bor iblandt.

Modtag gratis nyhedsbrev

Nyhedsmailen ”Sennepskornet” giver sidste nyt om BDMs vidtforgrene missionsarbejde. Her tager vi vores læsere med på en rejse til alle de steder i verden, hvor vi er til stede. Fra det evangeliserende arbejde i fattige landsbyer omkring Tanganyikasøen, til børnehjemmene i Uvira og Sumbawanga, og videre indsatser, der bringer sundhed og bedre levevilkår i Østafrika.

Nyhedsmailen er gratis.
Tilmeld dig på www.bdm-dk.dk/nyhedsbrev/

De unge giver håb for kirkens fremtid i Albanien

Eloisa guidede børnene på Brødrekirken i Albaniens bibellejr i sommer. Hun giver kirken håb i et land, hvor unge gerne vil væk, for at søge lykken i Europa.

Arets bibellejr i Pogradec den 17. – 20. juli samlede omkring 80 deltagere i alderen 5 til 75 år til et inspirerende fællesprogram og særlige aktiviteter til de forskellige aldersgrupper. Temaet var “Kom Jesus, led mig” med udgangspunkt i bibelverset “Jeg er vintræet, I er grenene” (Johannes 15:5).

Lejren var fyldt med smukke øjeblikke med venskab, bøn, lovsang og dyb bibelundervisning, fortæller Dena, der er præst for seks menigheder i Brødrekirken i Albanien.

- Den varme familieatmosfære og glæden ved fællesskabet, knyttede os tættere sammen som ”Kristi legeme”.

Det var en særlig glæde at så mange børn og unge var med på lejren. En af dem, Eloise, engagerede sig på en særlig måde, fortæller Dena.

- Eloisa tog føringen med børnene og guidede dem gennem programmet med omhu og præcision, ned til den mindste detalje. Hun lagde virkelig sit hjerte i det.

Også hjemme i hendes menighed i Bathore tjener hun med liv og sjæl.

Hver lørdag samler Eloisa børnene i vores kirke. Hun læser Bibelen med dem, spiller spil og organiserer aktiviteter, der gør det spændende at lære om Gud. Hun er et levende eksempel og en rollemodel for vores børn, teenagere og unge i området.

Lejren i Pogradec sluttede med bøn om, at flere unge vil tilslutte sig kirken ”for at styrke deres tro

Eloisa er et forbillede for andre unge i Albanien.

og forblive forbundet, i stedet for at føle behovet for at forlade Albanien”, fortæller Dena.

- Vi lever i en tid, hvor mange unge i Albanien drømmer om at forlade landet i jagt på et bedre liv i Europa eller et andet sted langt væk. Vi forstår deres længsel, men det efterlader vores kirker og vores land med et behov for den næste generation af ledere. Netop derfor er Eloisa en så dyrebar gave fra Gud.

Og lejren styrkede menighederne i håbet:

- Vi er dybt taknemmelige for alt, hvad Gud har gjort iblandt os, og for hver person, der deltog. Denne lejr gav os en levende påmindelse om, at når vi forbliver forbundet med Kristus, den sande vinstok, bærer vores liv og fællesskab frugt, slutter Dena Fortuzi.

Når freden råder, vokser kirken af sig selv

Inddrag de kloge i kirkens arbejde. Løs problemerne hurtigt. Hold fokus på evangeliets forkyndelse. Så får kirken fred og fremgang, reflekterer Erord Simae efter 4 år som formand for Brødrekirken i Tanzanias Rukwa-provins.

Tekster side 6-13
Svend Løbner

Arlighedsteologi. Erord Simae smiler skævt til betegnelsen.

- Ja, siger han efter en pause.
- Vi har brug for ærlighedsteologi, altså reel teologisk viden, som udruster både ledere og medlemmer i kirken til at forstå Bibelens budskab. Og ikke mindst modstå de misvisende budskaber som kommer fra tilrejsende prædikanter, hvor vi ikke kan tjekke deres uddannelsesbaggrund. Nye kirker skyder op som paddehatte og tiltrækker mennesker, som heller ikke er uddannet i teologi. Og når vi, som er uddannede, irttesætter og retleder dem, bliver vi beskyldt for at sprede vranglære.

Ordene kommer særdeles ærligt fra Brødrekirkens formand i Brødrekirkens Rukwa-provins i Tanzania. Han leder kirkens 76.000 medlemmer fordelt på 380 kirker og rådgiver kirkens præster og evangelister i regionen. Ærlig er han, måske fordi hans anden periode som formand udløber ved kirkens synode i september 2025, men måske endnu mere, fordi hans liv er sat i relief ved hans hustrus død kun en uge før, jeg møder ham i hans hjem i Sumbawanga i midten af juni 2025.

Teologi for alle

Vi spiser *ugali* og ris med kylling og *mboga*, dvs. kogte grøntsager, mens han fortæller frit fra leveren.

- Vi har i kirken brug for mere undervisning. Vi arrangerer seminarer for præster og evangelister, men kirkens medlemmer har også brug for teologisk viden.

Problemet stikker dog dybere, indrømmer han.

- Vi er ikke gode til at involvere den intellektuelle del af menigheden. Mange tænker ikke så dybt, men nogle reflekterer og har en masse at byde på. De sætter sig bag i kirken uden at sige noget.

Det bør der laves om på, mener formanden:

- Hvis vi har en smule psykologisk indsigt, kan vi se på deres ansigtsudtryk, at de har noget på hjerte. Da er det vores ansvar at spørge: ”Du dér, hvad synes du?” Desværre er vi ikke ret gode til det i kirken. Det er de middelmådige, der får taletid. De er hurtige til at udtrykke deres meninger.

Løser problemer lokalt

- Problemer opstår som regel fordi folk åndeliggør tingene. Hvis de hele tiden peger på ånder og dæmoner som årsag til hændelser, skaber det angst. Men vi har jo frihed i Kristus. Det er i virkeligheden ret enkelt. Lammet har sejret; lad os følge Ham. Der er ikke brug for mere larm. Lad os blot glæde os og efterfølge Kristus.

- Vores kirke vokser hurtigt, fordi der ikke er konflikt. Når der er fred, kan kirken vokse. Vores fokus er klart: Vi vil prædike evangeliet i stedet for at bruge en masse tid på at løse problemer.

Vi har brug for reel teologisk viden, som udruster både ledere og medlemmer i kirken til at forstå Bibelens budskab, fortæller formand for Brødrekirkens Rukwa-provins, Erord Simae.

Hvorfor er fred så vigtig for kirkens vækst?

- Fred er vigtig for alting! For hvis der er fred, er der ikke plads til negative tanker. Når freden råder, kan vi koncentrere os om at forkynde evangeliet.

Klare retningslinjer er også med til at holde kirken på sporet, fortæller formanden.

- Det handler om ledelse. Vi lægger vores medpræster på sinde at følge kirkens procedurer. Det skaber tryghed og trivsel.

Fjern forhindringerne

Nu er I en del af den verdensomspændende Brødrekirke. Hvad vil du sige til dine søsterkirker?

- Først og fremmest at de skal identificere de barrierer, der forhindrer evangeliseringen. For der er barrierer for kirkens vækst. Vi er alt for optaget af at løse problemer. Dernæst bør vi lægge vægt på den indbyrdes kærlighed. Og for det tredje: Forpligtelse. At være trofaste over for Kristus og Hans kirke.

Hvad betyder det for jeres kirke at modtage missionærer?

- Missionærerne skaber vækst og udvikling lokalt. Jeg er meget glad for samarbejdet med BDM.

Hvad vil du anbefale nye missionærer at gøre?

- For det første: Bruge 3-6 måneder på at lære sproget og kulturen at kende. Dernæst: Find ud af, hvad den tidligere missionær gjorde og lykkedes eller mislykkedes med. Derefter kan de begynde at arbejde.

Til sidst: Hvad vil du sige til BDM?

- Jeg vil bare sige tak til BDM for at være en del af vores arbejde. Jeg har nydt at samarbejde med jer som venner. Bliv ved med at sende volontører! For det har vist sig, at volontører senere kan blive missionærer. Selv om de er unge og uerfarne, er de en investering i fremtiden.

Erord Simae sagde meget mere. Læs hele artiklen på www.bdm-dk.dk/es

Sarah: Jeg har en masse at dele med min menighed

Sarah Mwimanze (23) har læst på evangelistkurset i ni måneder.

Jeg elsker at tjene Gud og vil gerne undervise. På evangelistkurset har jeg fået en masse ny viden og har desuden øvet mig, så jeg nu har fået mere selvtillid og tør stå frem og tale foran en forsamling.

Det er almindeligt, at kvinder underviser børn, men når jeg kommer hjem, vil jeg også kunne undervise de voksne, inklusive mændene. Og de vil tage godt imod mig, fordi de selv sendte mig afsted på kurset og betaler for mad og lommepenge.

Pasko: Jeg vil lære folk at passe godt på miljøet

Pasko Kalunga (37) har læst seks måneder af første år på teologikurset.

Jeg vil gerne være præst og derefter læse videre. Det er vigtigt at have teologisk indsigt, først og fremmest for at lære Gud at kende, men også for at lede kirken og styrke samfundet.

Jeg vil gerne at min undervisning forandrer lokal-samfundet, så folk ikke blot gør det, de er vant til, men udvikler sig og bevæger sig nye steder hen. På skolen har jeg lært at passe godt på miljøet ved at dyrke bæredygtigt. Det er vigtigt i en tid, hvor mennesker lider under tørke eller pludselige regnskyl.

George: Jeg vil uddanne og udruste min menighed

George Sikara (46) læser på teologikurset.

Jeg har været præst i syv år, men ønsker at læse teologi for at blive bedre til at undervise og lede min menighed. Jeg ønsker at hele menigheden skal blive uddannet. God teologi skaber sunde menigheder.

Teologien lærer os at bygge vores fundament på Gud, så vi ved, hvad Gud vil, hvor han fører os hen, og hvad vores opgave er. Min drøm er at fortsat tjene Gud og uddanne min menighed, så de ved hvordan de skal leve i verden.

Emmanuel: At studere teologi har udvidet mit perspektiv

Emmanuel Mkwizo (27) læser diplomuddannelse i teologi.

Jeg har allerede fra jeg var barn følt et kald til at blive evangelist. Min far var evangelist, og da jeg så ham prædike, ville jeg gøre det samme.

Mit favoritemne ud over bibelske studier er filosofi. Studierne har åbnet mig og udvidet mit perspektiv. Den stamme jeg kommer fra er meget svær at nå med det kristne budskab. Men min familie er nu blevet kristne, fordi jeg har fortalt dem evangeliet og de har set, at mit liv er forandret.

Rektor: Elever lærer at tage ansvar

På Mlimani Theological College går teologi og bæredygtighed hånd i hånd. Et godt miljø – både på skolen og i naturen – giver nemlig grobund for fredelig sameksistens, mener skolens nye rektor Emmanuel Sikazwe.

Peace and love. Fred og kærlighed. Skiltet ved Mlimani Theological College i Sumbawanga taler sit tydelige sprog. Uden kærlighed, ingen fred. Og uden fred, kan de studerende ikke modtage læring. Så enkelt er det, fortæller skolens rektor Emmanuel Adam Sikazwe.

- Vores mål er at undervise vores studerende og kommende præster og evangelister om Guds rige, som består i retfærdighed, fred og glæde i Helligånden.

Sikazwe har undervist på skolen i seks år, inden han blev generalsekretær for Brødrekirken i Rukwa-provinsen og sidste år blev spurgt om at lede skolen.

Uden fred, ingen læring

Forinden har han været præst i mange år – og det præger hans måde at lede på.

- Vi kan ikke skabe en god kultur her på skolen, uden at freden råder. Fred er fundamentet for alt. Uden fred, ingen udvikling. Uden fred, ingen indlæring. Uden fred, ikke noget som helst!

- Derfor skal vi først og fremmest sikre, at eleverne trives, finder ud af det sammen, og er i harmoni med sig selv og hinanden. Først da kan de tage undervisningen til sig. Og freden? Den opnår vi gennem kærlighed. Eleverne skal mærke, at vi holder af dem og vil give dem et ophold, som de sent glemmer.

Mennesket har ansvar for naturen

At stifte fred er meningen med både skabelsen og frelsen, pointerer Sikazwe.

- Gud har skabt alting, dermed også mennesket. Mennesket har ansvar for at sikre, at alt det skabte har det godt. At der er fred, kærlighed og tryghed for alt i naturen. Derfor skal vi beskytte miljøet, som vi lærer her på skolen. For uden miljøbeskyttelse er der ingen fred.

På skolen lærer eleverne at dyrke deres egne grøntsager bæredygtigt.

- Hvis vi passer godt på miljøet, kommer freden af sig selv. Så kan planter, dyr og mennesker leve sammen i fred – beskyttede mod sygdom, uden at sulte, og uden grund til krig.

Svært at skændes med den, man elsker

Hvordan hænger det sammen med begrebet frelse?

- Frelsen hjælper os til at leve sammen i fred og kærlighed. Frelse er at vide os elsket af Gud gennem Jesus Kristus. Det skal vi forkynde vidt og bredt, så mennesker kommer til tro. Frelsen viser os, hvad der er rigtigt og forkert. Derfor er frelsen egentlig oplysning, *enlightenment*. Når du tror på Jesus Kristus, træder du ind i Guds rige og bliver i stand til at elske. Og det er meget svært at skændes med nogen, du elsker!

Mlimani Theological College har i øjeblikket 33 studerende, 26 mænd og syv kvinder. Skolen har tre linjer: En evangelistlinje og en teologilinje på hver to år, samt en diplomuddannelse.

Emmanuel Sikazwe, rektor

Janeti vil hjælpe andre, som hun selv er blevet hjulpet

Janeti Chekele er forældreløs og lærer nu at sy på Syskolen i Sumbawanga. Ligesom øvrige elever fuldfører hun skolens mission: At lære pigerne at klare sig selv og at løfte deres lokalsamfund ud af fattigdom.

Ærlighedsteologi er praktisk teologi. Kristne værdier bør omsættes til handling. Det har 23-årige Janeti Chekele erfaret som forældreløs på børnehjemmet Peters House i Sumbawanga. Og den kombination vil hun fortsætte med, når hun er færdiguddannet efter to år på Syskolen i samme by. Hendes mål er nemlig at hjælpe andre.

- Jeg vil bruge min kunnen som syerske til at hjælpe nødlidende mennesker, ligesom missionen tog sig af mig, siger hun.

Janeti har allerede syet et skørt, en bluse og endda en kjole på skolen, der startede i foråret. Næste projekt er et par bukser.

Rustet til at møde verden

Hendes passion passer med syskoleleder Tukulamba Mwakaniembas vision:

- Jeg vil lære de unge piger at sy, så de både kan forsørge sig selv og løfte deres lokalsamfund, siger hun.

Derfor er den praktiske undervisning i skræderfaget kombineret med bibelundervisning.

- Pigerne skal være godt rustet til at møde verden, siger syskolelederen, der selv kommer fra Mbeya, hvor hun er uddannet syerske med undervisningserfaring. Engagementet på syskolen i Sumbawanga indebærer visse ofre. Hendes mand og børn bor nemlig stadig i Mbeya.

Vi kigger ind i klasselokalet, hvor tre piger er i fuld gang med at klippe og sy.

- Jeg begynder med at lære dem om design, derefter at klippe stoffet, og så skal de lære at håndtere en symaskine – helt fra at tråde til at styre sømmen, mens de træder på pedalen, forklarer Tukulamba.

Vil give sin viden videre

Irene Joseph holder tungen lige i munden, mens hun klipper i et stykke stof. Også hun kommer fra en familie med særlige udfordringer.

- Mine forældre magtede ikke at tage sig af mig, siger hun stille og samler sig efter en kort pause.

- Jeg vil give min viden videre, så jeg også lærer andre at sy. Jeg skal naturligvis også drive en forretning, men det er undervisning, der er mit mål.

Irene har allerede syet både et skørt, en skjorte og en kjole.

En drøm går i opfyldelse

Det er påfaldende, at alle tre piger, vi interviewer, vil give den viden og kunnen videre, som de har fået på syskolen.

- Jeg kan rigtig godt li at sy. Når jeg er færdig med uddannelsen, vil jeg undervise andre, der også har lyst til at sy, fortæller 18-årige Ovida Debit.

Dorotea Kayumba på 19 stemmer i:

- Jeg vil gerne undervise andre, både dem, der ikke har andre indtjeningsmuligheder og dem, der bare har lyst til at sy.

At blive uddannet som syerske er en drøm, hun har haft siden skoletiden:

- I skolen tænkte jeg meget over, hvad jeg skulle arbejde med som voksen. Og jeg fik lyst til at sy, da jeg så det flotte tøj, andre mennesker gik i. Så da man fortalte om syskolen i kirken, sendte jeg et brev med en ansøgning.

Alle har en udfordrende baggrund

Syskolen begyndte i foråret efter at have været lukket siden Coronapandemien i 2022. Lige nu går 16 piger fra de omkringliggende egne på skolen, hvor de bor på et lille kollegie og skiftes til at lave mad. De har alle en udfordrende baggrund, fortæller missionær Janice Jakobsen:

- Syskolen sigter mod at styrke piger fra mindre privilegerede baggrunde. Det blev annonceret i netværket af kvindelige ledere på tværs af alle Brødrekirker i Rukwa-provinsen.

Og så begyndte ansøgningerne at strømme ind, fortæller hun.

Janeti søgte ind for fem år siden

- Janeti, der tidligere boede i Peters House, havde allerede i 2020 anmodet om en plads på skolen og havde ventet tålmodigt.

Syskolen bliver hendes vej ud i samfundet, hvor hun både kan sy til sig selv og hjælpe andre mindrebemidlede.

- Ud over at sy derhjemme vil jeg også rejse ud for at dygtiggøre mig yderligere. Det er svært at sy, så jeg har virkelig brug for erfaring. Men her på syskolen giver læreren mig viden, og så vil jeg regne med, at Gud efter hånden giver mig mere og mere erfaring.

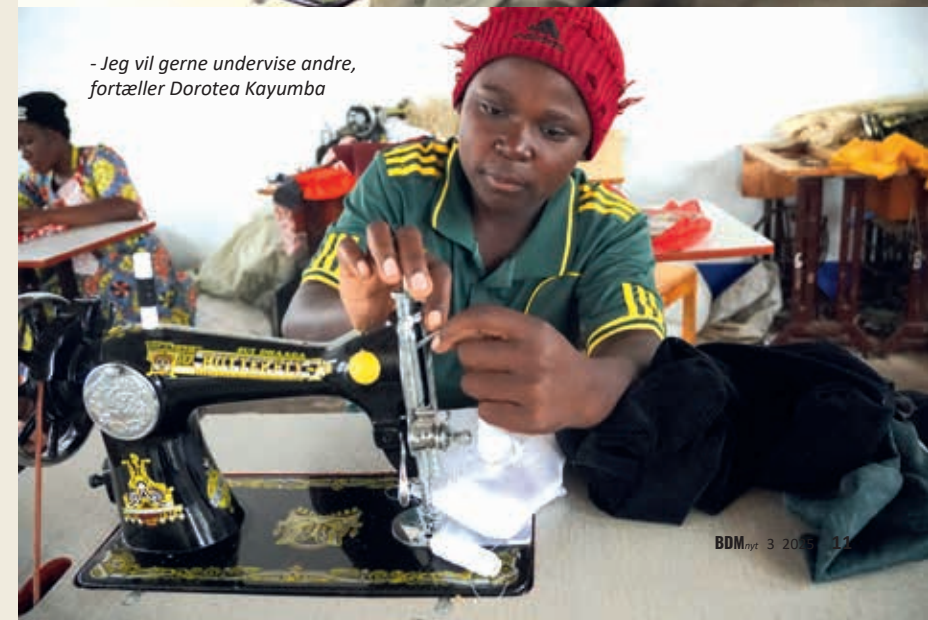
Alle elever får en symaskine med hjem efter fuldførelse af to års studier og træning.

Irene Joseph holder tungen lige i munden, mens hun klipper i et stykke stof

- Jeg kan rigtig godt li at sy, fortæller Ovida Debit

- Jeg vil gerne undervise andre, fortæller Dorotea Kayumba

Lektor emeritus Hans Raun Iversen foran Det Teologiske Fakultets Segl. Duen symboliserer Helligånden og stjernerne de ti bud.
Foto: Svend Løbner

Vi er medarbejdere på hinandens tro

Teologi formes i mødet med andre mennesker. Mission er altid midt iblandt os. Det er ikke noget, du som kristen kan melde dig ud af, fortæller lektor i praktisk teologi Hans Raun Iversen i ny podcast.

Teologi kan lyde som ”te-å-luk-i”, altså til at lukke i. Men sådan er det ikke for Hans Raun Iversen, lektor emeritus i praktisk teologi. For ham er teologi i stedet ”te-å-luk-op”, dvs. noget, der lukker op til verden og menneskene omkring os. Derfor er teologi tæt knyttet til mission:

- Mission er kirkens grund, anliggende og det, der trigger den og sætter den i gang. Det er, at evangeliet, troen på Kristus, hele tiden rækker over grænser, møder andre mennesker og får ny skikkelse.

Kristendom i kød og blod

Ny Testamente er en bog om mission til mission, fortsætter lektoren:

- Det handler hele tiden om, at Jesus og Paulus møder forskellige mennesker; den kanaanæiske kvinde, den samaritanske kvinde, filosofferne på Areopagos osv. På denne klippe i Athen må Paulus overveje, hvordan han kan formulere sig til folk, der tror på en ukendt gud.

Vil du sige, at teologien faktisk formes af mødet med andre mennesker?

- Ja, kristendommen er ingenting uden, at den får kød og blod ind i en hel masse sprog og kulturer, i mennesker og samfund.

Mission er ikke en hobby

Og så er vi dybt inde i det emne, som podcasten skal handle om, nemlig Guds mission. Hvordan hænger det sammen med praktisk teologi?

- Jo, vi ved at mission er noget, der altid er iblandt os. Vi er altid med- eller modarbejdere på hinandens tro. Mission er ikke en interesse eller en hobbyvirksomhed. Mission kan vi ikke melde os ud af, så sandt som vi alle er Guds børn, og Kristus kommer os alle i møde og er død og opstanden for os alle. Derfor betragter jeg mission som den grundlæggende dimension i kirkens virke. Vi er her, fordi der var nogen, der rakte evangeliet videre til os.

Missionærer forstår kulturen indefra

Kan du forstå, at nogen hører mission som om det

er ”os og dem”, altså at vi er de rigtige, de andre er forkerte?

- Selvfølgelig har mission ofte fungeret på den måde, men sandelig aldrig kun på den måde. Man kan i hele missionshistorien finde missionærer, der er bedre end mange antropologer, der jo ser og forstår andre kulturer indefra og møder dem på deres egne præmisser. Så det er ikke et ”os og dem”, men det er et ”os sammen” hele tiden.

Lyt og mærk efter!

Når vi kommer med noget, hvordan undgår vi, at det bliver påduttende?

- Kristendommen en én stor sammenhæng. Når vi kommer, skal vi derfor stikke fingrene i jorden, lytte og mærke efter. Lade den lokale kirke udvikle det lokale. Men det er da svært for os andre, når vi nu regner med, at vi er så kloge og har den historiske erfaring. Og pengene! Så det er ikke let. Men det er den udfordring, vi har.

Magten er vendt på hovedet

Hvad er det særlige kristendommen kan bidrage med i verden, synes du?

- Det er, at der altid er tilgivelse. Det er nerven i europæisk kultur. *MeToo* og *Black Lives Matter* kunne ikke være opstået uden de figurer, at de mindste skal være de største, at de første skal blive de sidste osv. Altså den måde at magten er vendt på hovedet på i kristendommen, så vi hele tiden er forpligtet på det konkrete medmenneske.

Guds mission går på kryds og tværs. Hvad kan kirken i syd bidrage med til os?

- De kristne i syd kan forny kristendommen, og det gør de hele tiden. De kan invitere os ind i læringsprocessen, og det gør de faktisk også. Men det er vigtigt at forstå, at vi er der som deres gæster. Og det er jo en fantastisk position at have i de fleste ordentlige kulturer. At være gæst betyder selvfølgelig også, at det er deres kristendom. Og at vi, hvis vi kender vores besøgstid, tager ved lære.

Lyt til podcasten på www.bdm-dk.dk/podcast

Fire nye, nysgerrige volontører til Tanzania

Andreas, Anne, Thilde og Noa møder lige nu den afrikanske kultur og gør en forskel på børnehjemmet Peter's House. "Jeg ønsker at dele det kristne budskab med børnene på Peter's House," fortæller 22-årige Andreas Tindbæk Lunderskov fra Mårslet ved Aarhus.

"Jeg vil opleve en anden hverdag end min egen, fortæller 20-årige Anne Bech Trelborg fra Vildbjerg ved Herning. "Jeg elsker at være sammen med børn, og glæder mig til at gøre noget praktisk for kirken og befolkningen i Sumbawanga," fortæller 20-årige Thilde Marie

Tambjerg Iversen fra Hvide Sande. "Jeg vil opleve noget nyt og være med til at gøre en forskel for andre," slutter 21-årige Noa Davidsen Langås fra Gilleleje.

Mwanza-kirker fik et boost

Brøndboringer, kirkebygninger, teologisk træning og redskaber til evangelisation er blot nogle af de tiltag, som Bettina og Morten Poulsen på blot to år har hjulpet Brødrekirken med i Mwanza. I et opsummerende interview efter hjemkomsten kigger de tilbage på to begivenhedsrige år.

Læs med på www.bdm-dk.dk

Kipili-mission i ny podcast

Kom tæt på missionærerne Janice og Mads Jakobsen i en optagelse krydret med sang fra et af kirkens seminarer. I podcasten reflekterer de begge over deres tid i Kipili ved Tanganyikasøen, ikke mindst ægteskabsseminarerne, som har vist sig at møde et stort behov.

Lyt med på www.bdm-dk.dk/podcast

Vær med til at bære missionen

BDMs er afhængige af et bagland som støtter og tager medansvar for missionsarbejdet. Vil du nå flere mennesker med evangeliet til ånd, sjæl og krop? Som medlem er du med til at bære arbejdet, du får indflydelse gennem stemmeret på generalforsamlingen, og du viser udadtil, at BDM's mission til hele mennesket er vigtig. Bliv medlem i dag på www.bdm-dk.dk/bliv-medlem/

Vi vil længere ud – vil du med?

Når du giver regelmæssigt til BDM, er du med til at sikre, at børn, familier og lokalsamfund oplever varig forandring. Din faste støtte giver mulighed for nye initiativer og langsigtet planlægning. Du bestemmer selv, hvor meget og hvor ofte du vil give. Du kan også øremærke dit beløb til et bestemt projekt. Tilmeld dig på www.bdm-dk.dk/stoet/ eller ring til os på 3529 4820.

BDMU:

Tanzania satte skub i min åndelige udvikling

Som volontør på børnehjem gav jeg noget. Men jeg modtog langt mere, end jeg havde forestillet mig, fortæller Celia Skov Skjerning.

At rejse ud som volontør er en oplevelse, der ikke nødvendigvis slutter, når man vender hjem. Det giver nye perspektiver på livet at have været ude og møde en anden kultur helt tæt på og se mennesker i øjnene, som lever under helt andre vilkår end én selv. Det sætter sig i én som en erfaring, man bærer med sig – måske resten af livet.

I sommeren 2021 rejste jeg til Tanzania for at være volontør på børnehjemmet Peter's House. Selvom der nu er gået fire år, præger oplevelsen stadig min hverdag.

Stor gæstfrihed

Jeg oplevede en bemærkelsesværdig gæstfrihed fra det tanzaniske folk, som generøst delte ud af de ting, som de havde.

Livet syntes på mange måder enklere dér, hvilket jeg i høj grad beundrer og til tider savner. I Danmark fokuseres der ofte på forbrug og materiel velstand. Vi har i overflod af ting, men finder alligevel anledning til utilfredshed.

I Tanzania var der et helt andet fokus. Der blev det sat i perspektiv, at det ikke er materielle ting, der gør os glade og lykkelige, men derimod de mennesker, vi har omkring os. På trods af markant anderledes levevilkår udstrålede tanzanierne en livsglæde, der var både smittende og beundringsværdig.

Ro i nuet

En anden væsentlig forskel oplevede jeg i forholdet til tid. I Tanzania er tempoet lavere, og hverdagen er ikke styret af stramme tidsplaner og konstant effektivitet, som det danske samfund ofte lægger op til. Det er befriende!

Denne mere afslappede tilgang skaber en ro, der giver plads til at leve i nuet – at hilse på forbipasserende eller ikke blive frustreret, hvis bussen er forsinket, men bruge anledningen til at se hinanden i øjnene. Denne tålmodighed og evne til at tage tingene, som de kommer, er noget, vi i Danmark kunne lade os inspirere af.

En oplevelse for livet

Før afrejsen var mit primære ønske at opleve Tanzania som land og samtidig bidrage til at gøre en forskel for udsatte børn ved at give dem tid, omsorg og nærvær. Det fik jeg i den grad lov til, men jeg modtog også langt mere, end jeg havde forestillet mig.

Jeg rejste ud for at hjælpe andre, men vendte hjem med en livsoplevelse, der skabte grobund for både personlig og åndelig udvikling.

Celia Skov Skjerning er ungdomssekretær i BDMU på deltid.

Tekst
Celia Skov Skjerning

Tekst

Knud Elmo Knudsen

Kærlighed sætter ærlighed i perspektiv

ANDAGT:

Og de holdt øje med Jesus og sendte nogle, der foregav at være ærlige folk, men skulle udspionere ham for at fange ham i hans ord, så de kunne overgive ham til øvrigheden... (Luk. 20:20)

Pudsigt nok er dette det eneste sted i Det nye Testamente, hvor ordet 'ærlig' anvendes – ellers bruges det mindre konkrete synonym 'oprigtig'.

'Ærlig' rimer på 'kærlig', og selvom det ikke er udledt af det, så er de åndsbeslægtede – for, hvor kærlighed ikke findes, der findes heller ikke ærlighed. Kærlighed forpligter altså til ærlighed, fordi ærlighed er en af kærlighedens dyder.

Det kan jo undre en lidt, at netop de, som i det ovenstående foregav at være ærlige, anså dem selv som værende udvalgte til at varetage loven om det dobbelte kærlighedsbud – 'du skal elske Herren din Gud... og din næste som dig selv!' I deres uforstand troede de, at de ved hjælp af løgn kunne lægge en fælde for Ham, som er Sandheden.

Skal vi give kejseren skat eller ej, spurgte de for at stille sagen op mod jødernes forpligtelse til tempelskat. Men Jesus svarede klogt: 'Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er!'

Det hjalp dem ikke ret meget, for da de ikke forstod kravet i det største af deres bud, hvordan skulle de så kunne forstå Jesu svar? De bar det ellers i en kapsek bundet på panden og på venstre overarm under deres daglige bønner, for at budet skulle være i deres bevidsthed og i deres hjerter. Deres fromhed og tro var baseret på ydre, fysiske former og dermed løst fra deres indre, åndelige forhold til Gud.

Men ordet står uændret, og derfor er det også talt til os i dag – giv Gud, hvad Guds er!

Nu er det jo ret umuligt at give noget til den som gav sig selv som et endegyldigt offer for os. Derfor gav han os nogle at være næste for – mennesker, som vi skal elske som os selv – en menneskehed som har krav på alt det, som vi ellers i kærlighed ville give til Gud.

Ærlighed indgår altså i det krav Gud stiller til os – ærlighed i vores tro på Ham; ærlighed overfor næsten, som jo er enhver vi møder; og ærlighed over for os selv, hvor vi må nå til den erkendelse, at vi ikke magter det ved egen kraft. Vi må ligesom Peter – synkende i bølgerne på Genesarets sø – ydmygt tage den hånd, Jesus rækker os.

Spred lyset

bestil din stjernegave allerede nu

www.adventsstjerner.dk